

DE PIJPKRANT

Prijswinnaars groenste juweeltjes p.6,7

Lekker eten op Suikerfeest p.12

JAARGANG 35 | NUMMER 8 | DECEMBER 2005 | VERSCHIJNT ACHT KEER PER JAAR

Fotografie: Peter Lange

20
jaar Aikido
in De Pijp

De Pijp
**WIJKCENTRUM
CEINTUUR**

Gratis

De Pijp in beeld

► **Gerard Doustraat** Fred Gersteling (rechts neemt na 23 jaar afscheid van wijkcentrum).

► **Daniel Stalpertstraat** Talpa maakt opnames voor nieuwe serie.

► **Eerste Sweelinckstraat / hoek Govert Flinckstraat** Een jarige tweeling viert feest bij Cafe Jeffrey's.

► **Van Woustraat / hoek Stadhouderskade**

Voetgangers en fietsers zien dagelijks het monumentje voor Mirella, staan stil, kijken er naar en herdenken haar, terwijl het gemotoriseerde verkeer er met hoge snelheid langs raast. De 22-jarige Mirella de Reijke reed hier op 11 september op de fiets. Een touringcar zag haar over het hoofd. 'Mirella' wordt sinds die dag – alweer 11 september – steeds in rose met witte letters op de stoep gespoten en er worden door haar vrienden en kennissen verse bloemen en kaarsen rondom haar naam gezet. Dit is het zoveelste ongeluk op een black spot als die op de Van Woustraat en Stadhouderskade. Vrachtwagens en bussen hebben weinig of helemaal geen zicht op het verkeer aan hun rechterzijde. En het verkeer jakkert maar voort met hoge snelheid, flitspalen negerend. Stadsdeel, plaats hier een groot bord: 30 km. S.v.B.

Huurders 'Bakkerpanden' voor de rechter

Projectontwikkelaar eist ontruiming binnen 10 dagen

Bakker kocht het complex in 1999 voor een bodemprijs op de Amsterdamse huizenveiling. In november 2001 riep hij de huurders van de 64 woningen bijeen en kondigde aan dat hij de woningen wilde verbouwen en samenvoegen tot 32 koopappartementen. Alle huurders moesten daarom vertrekken.

Het verzet tegen de plannen was direct groot. Veel huurders wonen al zeer lang in de straat, sommigen meer dan veertig jaar. Zij weigeren te vertrekken. De kwestie heeft tot felle debatten geleid in de stadsdeelraad Amsterdam Oud-Zuid. De politiek kreeg het verwijt dat haar volkshuisvestelijk beleid (méér koopwoningen en minder huurwoningen in de wijk De Pijp) leidt tot het gedwongen vertrek van huurders.

De projectontwikkelaar had echter een lange adem. Gedurende vier jaar wachtte hij af. Intussen weigerde hij met de bewoners tot een compromis te komen. Sommige bewoners wachtten niet tot een juridische procedure. Zij vonden andere woonruimte en vertrokken vrijwillig. Woningen kwamen leeg en aan het onderhoud werd nauwelijks meer iets gedaan. Nog meer bewoners vertrokken. Totdat er uiteindelijk een twintigtal bewoners over bleef. Deze laatste bewoners moeten nu voor de rechter verschijnen.

Opmerkelijk is dat Bakker de ontruiming in Kort Geding vordert. Deze verkorte procedure wordt doorgaans ingezet als de rechter op

Na ruim vier jaar is het zover: de bewoners van de zgn. 'Bakkerpanden' aan de Henrick de Keijzerstraat in Amsterdam moeten voor de rechter verschijnen. Projectontwikkelaar G.W. Bakker eist ontruiming binnen 10 dagen: hij wil de woningen verbouwen tot luxe koopappartementen en de huurders moeten daarvoor wijken.

grond van de bekende feiten snel tot een beslissing kan komen. Deze kwestie is echter juridisch gecompliceerd: Bakker doet een beroep op 'dringend eigen gebruik', terwijl het uiterst twijfelachtig is of die ontbindingsgrond zich hier voordoet. De bewoners verdenken Bakker ervan het juridische traject bewust te verlengen, in de hoop dat onder de druk van een onzekere toekomst nog meer huurders alsnog uit zichzelf vertrekken.

De ophanden zijnde rechtszaak leidt tot grote beroering in het stadsdeel. Het Wijksteunpunt Wonen Oud-Zuid, waarbij ondermeer de Huurteams en de Woonsprekuren zijn aangesloten, krijgt sinds de 'Bakker-kwestie' flink meer vragen van huurders over hun rechtspositie. De deelraadspartij Vereniging Oud-Zuid heeft in een huis-aan-huis pamflet buurtbewoners opgeroepen massaal de rechtszaak bij te wonen. De Huurdersvereniging De Pijp heeft een 'Sociaal Manifest tegen Gedwongen Verhuizingen' verspreid, dat door tal van maatschappelijke buurtorganisaties is ondertekend.

Intussen staan de woningen reeds te koop aangeboden op het internet (<http://www.era.nl/objecten/details.php?object=24547B32223>). Het project krijgt de veelzeggende naam 'De Bekrooning' en wordt volgens Bakker begin 2006 opgeleverd.

Het Kort Geding vindt plaats op maandag 12 december 2005 om 10.00 uur, Rechtbank Amsterdam,

Parnassusweg 220.

Meer informatie: Guido Zijlstra, coördinator Wijksteunpunt Wonen Oud-Zuid, tel.: 06-26394803.

Sociaal manifest tegen gedwongen verhuizing

Huurdersvereniging de Pijp heeft het initiatief genomen voor een manifest tegen gedwongen ontruimingen. In dit stuk worden politiek en rechtens opgeroepen er alles aan te doen om te voorkomen dat mensen tegen hun wil hun huis uit moeten. "Zoiets past niet in een beschaafd land", aldus Emile Verstege van de vereniging. Het manifest is uiteraard bedoeld als steun aan de bewoners van de Bakkerpanden. Inmiddels hebben de wijkcentra, welzijnsorganisatie Combiwel, de pastoor van de Vredeskerk en diverse bewoners en buurtorganisaties het manifest ondertekend. Organisaties die mede willen ondertekenen kunnen een mailtje sturen naar hvd@wijkcentrumceintuur.nl met naam van de organisatie en de persoon die namens de organisatie tekent.

Kerstmis in Vredeskerk en Oranjekerk

Programma Vredeskerk

► Kerstavond, 24 december 17.00 uur: Kerstviering voor en door kinderen. Zij spelen het kerstspel mee en mogen als herder, engel of schaap naar de kerk komen. Er worden veel kerstliedjes gezongen.

► Kerstavond 24 december 20.30 uur: Eerste nachtmis. Het Salve Reginakoor zingt de Mis van W.A. Mozart KV 140 in het Latijn en kerstliederen.

► Kerstavond 24 december 23.00 uur: Tweede nachtmis met medewerking van het koor Canticum Anglicum met Engelse koormuziek en kerstliederen.

► 1e Kerstdag 25 december 10.30 uur: Hoogmis van Kerstmis. Het Salve Reginakoor zingt de Mis van W.A. Mozart KV 140 in het Latijn en kerstliederen.

Iedereen is welkom bij alle vieringen op het adres hoek Pijnackerstraat/Van Hillegaertstraat. Zie www.amsterdam.vredeskerk.nl of 662 6909

Gysbreght in Vredeskerk

De 'Gysbreght' wordt in ere hersteld. Op zondag 1 januari 2006 draagt de voordrachtskunstenaar Herman van Elteren aan de hand van een levensgroot bewegend prentenboek de traditionele 'Gysbreght van Aemstel' voor. Met dit treurspel van 'de prins der dichters' Joost van den Vondel werd in 1638 de Amsterdamse schouwburg geopend, met de beroemde 'rey': 'Waer werd oprechter

trouw/Dan tusschen man en vrouw/ Ter wereld ooit gevonden?' Het stuk speelt aan het eind van de 13e eeuw en handelt over de inneming van de stad tijdens de kerstnacht ('O kerstnacht, schoner dan de daegen!') De muzikale omlijsting wordt verzorgd door Marianne Ketel (zang) en Michiel Mirck (spinet). De traditie om de 'Gysbreght' jaarlijks op 1 januari op te voeren werd in 1969 onderbroken. Deze voordracht in de Vredeskerk, hoek Pijnackerstraat/Van Hillegaertstraat is de enige voordracht in Amsterdam!

Het begint om 2 uur 's middags. De toegang is vrij; wel wordt een vrijwillige bijdrage gevraagd. Informatie: www.amsterdam.vredeskerk.nl of 662 6909

Programma Oranjekerk

17 december: levende kerststal in de Oranjehof en Oranjekerk 12 - 15 uur - vertelhoek, chocolademelk, video van kerst dieren van de kinderboerderij.

18 december: kinderkerstfeest in de kerk 10 - 11 uur met kerstspel, kinderen spelen instrumenten. Kerstconcert door Canticum Anglicum 16 - 17 uur

24 december: kerstnachtdienst "We zijn nog lang niet jarig!" 22 - 23 uur ds. Joke v.d.Velden, extra musici en cantorij o.l.v. Annemart Franken

25 december: Kerstdienst 1e kerstdag "Glimlach over het bestaan" 10 - 11 uur ds. Joke v.d.Velden, organist Jos v.d.Bijl

Beste Burencafé

In het Beste Burencafé kunnen buurtbewoners elkaar ontmoeten en leren kennen. De gastheer of gastvrouw van de Beste Buren campagne heet u welkom en nodigt u uit om deel te nemen aan de tafel- en dialooggespreken. In de gespreken komen verschillende onderwerpen

aan bod, bijvoorbeeld, hoe leven we samen in de buurt, werk, actuele ontwikkelingen in de buurt of politieke item's. Iedereen is welkom. Dus kom eens langs in het Beste Burencafé. Elke zaterdag van 13.00 tot 16.00 uur in het Buurtmuseum, Van Woustraat 182.

De Pijp

**WIJKCENTRUM
CEINTUUR**

pijpkant@wijkcentrumceintuur.net
www.wijkcentrumceintuur.net

Colofon De Pijp Krant

Redactie: Eline Vulmsa, Sandra van Beek, Herbert Koobs, Peter Bosland, Steven Diemel, Sharita Bhikharie, Kittie Stappers, Marcel Koops, Frans Mensink, Nora Essenstam, Maarten Wesselink. **Eindredactie:** Gert Meijerink, Gaby Steindl. **Bijdragen:** o.m. Guido Zijlstra, Thea Dammen, Lilian Voshaar, Caroline van Goor, Tjerk Dalhuisen. **Fotografie:** o.m. Peter Lange, Gert Meijerink, Maarten Wesselink. **Vormgeving:** Gert Meijerink. **Illustraties:** Eline Vulmsa. **Druk:** Dijkman Offset BV. De Pijpkant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 16.500 stuks en wordt huis aan huis bezorgd. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging kunt u terecht bij: Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1073 VT Amsterdam (6764800).

De kunst van het niet vechten

Paul Janssen in de dojo.

Twintig jaar aikido in De Pijp

Aikido is geen vechtsport, maar heeft alles te maken met geweldloze weerbaarheid. Paul Janssen is 20 jaar aikidoleraar in Sporthal De Pijp. Hij vertelt over aikido en hoe je er buiten de mat ook iets aan hebt. "Met aikido kunnen we jongeren leren op een niet-agressieve manier met elkaar te communiceren".

Fotografie: Peter Lange

“Op de mat wordt bij aikido niet gevochten”, zegt Janssen. “De verdediger vult de aanvaller aan en vice versa. In een vastgesteld rollenspel oefenen de aikidoka's zich in het verenigen met elkaar.” Vandaar dat aikido ook geen wedstrijden kent. “Technisch zit het tussen yoga, judo en ju jitsu in. Het is geen zelfverdediging en geen sport, maar een vorm van lichamelijke en mentale ontwikkeling. Het gaat om leren niet-te-vechten met behulp van effectieve zelfverdedigingsoefeningen. Maar het heeft niets met passiviteit te maken. Het gaat om lichaams- en bewustzijnsontwikkeling. In het verkeer bijvoorbeeld, staat het mentale ook niet los van

het lichamelijke. Je bent wakker en alert, je bent zowel deelnemer als toeschouwer van de situatie.”

Verder dan de mat

Janssen deed aanvankelijk aan boksen, ju jitsu en karate toen hij door zijn broer werd uitgenodigd om een proefles aikido bij te wonen. Hij was onmiddellijk onder de indruk. Wellicht had die keuze voor aikido te maken met het grote respect dat Janssen van jongs af had voor mensen als Gandhi, Nelson Mandela en Martin Luther King. Nu is hij al 20 jaar aikidoleraar in Sporthal De Pijp.

De Japanse grondlegger van aikido, Morihei Ueshiba, ontwikkelde zich van harde gevechtsbeoefe-

naar tot een echte pacifist. Janssen: “Leren omgaan met jezelf in relatie tot de ander op een geweldloze manier, dat wilde hij aan de mensheid nalaten. Het gaat bij aikido ook over hoe je in het dagelijkse leven met de dingen omgaat. Aikido beoefen je dus niet alleen op de mat, maar ook daarbuiten.”

De plaats van handeling is bij aikido de 'dojo'. “Gymlokaal én tempel. Een ruimte met een mat zonder stof of viezigheid, die ook mentaal, spiritueel rein is. Vroeger trainde een groep kickboxers voor ons in dezelfde ruimte. Als wij er binnenkwamen, rook je het angstzweet nog. Met wierook kan je zo'n ruimte dan reinigen.” De dojo van Janssen heet ShoShin, een term uit

het Boeddhisme die zo iets als 'open mind' betekent. “Ofwel: probeer te vergeten wat je al weet en blijft bereid te leren. Probeer vooroordelen en interpretaties achterwege te laten. Doorbreek je eigen vooringenomenheid.”

Jongeren

In de lichamelijke opvoeding ziet Janssen een rol voor aikido weggelegd. “We zijn bezig lessen te ontwikkelen voor kinderen en jongeren over geweldloze weerbaarheid. Kinderen ontwikkelen een beter lichaamsgevoel dat doorwerkt in hun gevoel voor eigenwaarde. Aikido zoekt daarom aansluiting bij het onderwijs en het welzijnswerk in De Pijp. Met behulp van oefening van zelfverdedi-

gingstechnieken willen we jongeren en kinderen leren op een niet-agressieve of competitieve manier met elkaar te communiceren. In feite is dit het hart van aikido.”

Open dagen en demonstratielessen: donderdag 12 januari om 20.30 en zaterdag 14 januari om 12.00 uur in Sporthal De Pijp. Vrijblijvende proeflessen op maandagen 17.30 en op donderdagen 20.30 uur.

Informatie: T 020-6182760 of shoshinaikidodojo@hetnet.nl

Marijke van Mil

Spreekuren in De Pijp

Advocatensprekuren

Voor korte juridische vragen over werk, sociale zekerheid, procedures bij kantongerecht, rechtbank en familierecht (echtscheiding, kinderen).

- di 20:00-21:00 Wijkcentrum Ceintuur

Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW)

Voor problemen op het gebied van relaties, geld, verslaving, werk, rouwverwerking of gezondheid. Het AMW is volledig onafhankelijk, iedereen kan hier zonder voorwaarden of verwijfsbriefjes gratis terecht.

- ma wo do 9:15-12:00 Buurtcentrum De Pijp
- telefonisch spreekuur ma-vr 12:00-13:00 (6739994)
- spreekuur voor Arabisch sprekende vrouwen vr 13:00-14:00 Rijnstraat 115 (5720700)
- Echtscheidingsprekuren do 18:00-19:00 Van Tuyll van Serooskerkenpl 1

Algemeen spreekuur

Voor allerhande korte vragen over bijvoorbeeld huur, formulieren, schulden, bezwaren, lastige brieven, het schrijven van een brief of het plegen van een telefoontje.

- ma-di 13:00-15:00 Wijkcentrum Ceintuur

Burenhulp in De Pijp

Voor ouderen en gehandicapten.

- ma wo vr 10:00-12:00 Buurtcentrum De Pijp
- telefonisch spreekuur ma-wo vr 10:00-12:00 (6794441)

Maatschappelijke dienstverlening

(waarin opgenomen de 'Wijkpost voor Ouderen' en 'Sociaal Raadslieden') Voor vragen over onder meer schulden, wonen, werk, onderwijs, relaties, mishandeling en burenhulp.

- ma-vr 9:30-12:00 Buurtcentrum De Pijp
- telefonisch spreekuur ma-wo-vr (5709640)

Ouderenconciërge De Pijp

Voor kleine technische klusjes, woningaanpassingen, tuinonderhoud en behang- en schilderklusjes voor ouderen (55+) en gehandicapten.

- telefonisch spreekuur ma-vr 9:00-10:30 (6792322) of boodschap inspreken

Buurtconciërge

Vanuit de vier wijkservicepunten in De Pijp werken de buurtconciërges. Ze zijn dagelijks op straat tijdens hun buurttrondes om te signaleren wat er niet in orde is, zoals vervuiling, burenruzie, vandalisme en kapotte bestrating. Ze doen kleine klussen voor ouderen en gehandicapten, zoals het buiten zetten van een vuilniszak

of het vervangen van een lampje.

- Wijkservicepunt Smaragd ma-vr 9:00-12:00
- Wijkservicepunt Ruysdaelkade ma-vr 9:00-12:00
- Wijkservicepunt Ceintuurbaan ma-vr 9:00-12:00
- Wijkservicepunt Gerard Dou di-vr 13:00-17:00

Huurteam

Voor vragen over huurprijzen, servicekosten en onderhoudsproblemen.

- wo 9:00-12:00 Wijkcentrum Ceintuur

Kraaksprekuren

Voor praktische hulp en informatie over kraken.

- ma 19:00-20:30 Molli Chaoot

Meldpunt zorg en overlast

Voor ernstige en voortdurende overlast van lawaai, stank, vervuiling, alsmede intimidatie en agressie in huis, buiten of op de trap; eveneens voor het bezorgd zijn over buurtbewoners die mogelijk hulp nodig hebben, maar (nog) niet krijgen.

- do vr 13:30-16:00 Wijkservicepunt Gerard Dou telefonisch spreekuur ma do vr 13:30-16:00 (6702944)

Natuur- en milieuteam

Bewonersondersteuning natuur, milieu, en verkeer.

- do 13:30-17:00 Wijkcentrum Ceintuur

Opbouwwerk

Voor vragen over renovatie, sloop, huurverhoging na woningverbetering en plannen voor de woning en de wijk.

- wo 9:00-12:00 Wijkcentrum Ceintuur

Rechtshulp Amsterdam

Voor vragen over arbeidsrecht, sociaal zekerheidsrecht, vreemdelingenrecht of consumentenrecht.

- op afspraak do 17:00-19:00 (met Turkse en Arabische Tolken) Spuistraat 10 (5205100)
- op afspraak wo 17:00-19:00 Oosterparkstraat 274 (5205100)

Wijkbeheerder / wijkcoördinator

Wijkbeheerder Sanne Koolwijk (6781928) beantwoordt vragen over het beheer en onderhoud van de openbare ruimte. Wijkcoördinator Jeannette Swaab (6781624) geeft informatie over plannen en activiteiten in de buurt.

- Wijkservicepunt Gerard Dou wijkbeheerder 2e di vd maand 14:00-15:00; wijkcoördinator di 13:00-15:00
- Wijkservicepunt Ruysdaelkade Ruysdaelkade 163 wijkbeheerder 2e di vd maand 15:00-16:00; wijkcoördinator di 15:00-17:00

Woonsprekuren

Voor vragen over huurprijzen, woonruimteverdeling, huurbescherming, onderhoud, renovaties, huursubsidie, kamerhuur en onderhuur.

- do 19:30-21:00 Wijkcentrum Ceintuur

Politiesprekuren buurtregie

• Frans Halsbuurt di 18:00-20:00 (Anke Sonderman) Wijkservicepunt Ruysdaelkade

• Gerard Doubuurt di 15:00-17:00 (Marcel van Zethoven) Wijkservicepunt Gerard Dou

• H. Seghersbuurt do 17:00-19:00 (Harold van Dam) Wijkservicepunt Ruysdaelkade

• Sarphatiparkbuurt do 16:00-18:00 (Joop Bosch) Wijkservicepunt Gerard Dou

• Hemonybuurt do 15:30-16:30 (Jerry van Dijk) De Community School

• C. Troostbuurt di 16:00-17:00 (John Tromp) Wijkservicepunt Ceintuurbaan

• Lizzy Ansinghbuurt do 16:00-17:00 (Marco Vreugden-hil) Wijkservicepunt Ceintuurbaan

• Van der Helstpleinbuurt di 16:00-17:00 (Frank Westerop) Henrick de Keijserplein t/o nr 10 (gebouw speeltuinvereniging) (6724058)

• Burg. Tellegenbuurt ma 16:00-17:00 (Peter Wetjens) Henrick de Keijserplein t/o nr 10 (gebouw speeltuinvereniging) (6724058)

• Diamantbuurt di 15:30-17:00 (Jan-Karel Reesink) Wijkservicepunt Smaragd

Adressen

• Buurtcentrum De Pijp 2e vd Helststraat 66 (5709640)

• De Community School 2e Jan vd Heijdenstraat 75-77 (6649250)

• Molli Chaoot Van Ostade-straat 55 hs (6761427)

• Wijkcentrum Ceintuur Gerard Doustraat 133 (6764800)

• Wijkservicepunt Ceintuurbaan Ceintuurbaan 272 (3795824)

• Wijkservicepunt Gerard Dou Gerard Doustraat 86 (6763498)

• Wijkservicepunt Ruysdaelkade Ruysdaelkade 163 (6720538)

• Wijkservicepunt Smaragd Smaragdplein 8 (4712668)

Bewoner: Frank Mansro Leeftijd: 58 jaar

Woont in De Pijp sinds: 1996

Foto: Gert Meijerink

Inburgeren met De Pijp Krant

Wat doet u zoal deze week?

"Mijn kinderen hebben mijn café overgenomen en nu werk ik er wisselend halve of hele dagen. Verder heb ik gelezen voor de cursus van dr. Jos Kessels, een filosoof. Van hem krijg ik les over hoe je met de Socratische methode gesprekken moet sturen en begeleiden. Wij gebruiken dat bij onze Intercultureel Café-avonden. Verder maak en presenteer ik als hobby actualiteiten- en educatieve programma's bij de lokale Mighty Radio."

Wat heeft u gisteravond gegeten en hoe kwam u daar aan?

"Rijst met geroosterde kip en so-propo, een Surinaamse groente die er uitziet als een komkommer met reliëf. Gekocht op de Albert Cuyp."

U woont 9 jaar in De Pijp. Waar komt u vandaan?

"In 1975 ben ik vanuit Suriname naar Amsterdam gekomen. Eerst op kamers en ook nog een tijdje in Zaandam, maar dat vond ik een slaapstad. Ik woonde in Amsterdam-Noord en had een stageplek sociaal werk bij Stichting de Regenboog op de Wallen. Ik maakte culturele Surinaamse muziek, Kawina. Via de opleiding hoorde ik dat er in een café in De Pijp muzikanten zonder instrumenten zaten. Die had ik wél en zodoende ging ik daar een Kawina-groep leiden. In 1991 heb ik het café gekocht en later verhuisde ik naar De Pijp."

Hoe zit dat precies met die Socratische gespreksmethode?

"Wij organiseren avonden om mensen uit de buurt dichterbij elkaar te brengen door de dialoog, een methode van de filosoof Socrates. Dat intercultureel café wordt trouwens druk bezocht. Op zo'n avond gaan we eerst met z'n allen een hapje eten. Dan wordt in groepjes één ervaring van één persoon besproken. Aan de hand van een thema, bijvoorbeeld 'respect' of 'Leven wij samen in het Quartier Latin?'. Het is alleen luisteren naar iemands ervaring en daarover doorvragen. Je mag volgens de Socratische methode niet gaan discussiëren. Daar moeten de gespreksleiders, en ik ben daar één

van, voor waken."

Wat hebben we eraan?

"Zo leer je van elkaars ervaringen, je krijgt inzicht in wat er speelt in de buurt. Aan het eind van de avond vertellen we wat er uit is gekomen, heel leerzaam. Het streven is de diverse bevolkingsgroepen die misschien langs elkaar leven, echt samen te laten leven. Tot nu toe heeft het een hele positieve uitwerking. Bovendien blijken problemen in de buurt toch niet zo heel groot te zijn. De eerstvolgende keer is overdag, op woensdag 21 december. Dan is het in Amsterdam de Dag van de Dialoog."

Wat is nou eigenlijk leuk aan De Pijp?

"Het is er voor mij leuk en interessant, omdat wij er een bedrijf hebben. En al vaker vanuit Amsterdam-Noord kwamen wij op de Albert Cuyp. Er zijn leuke mensen, het is goed wonen, rustig. Vergeleken met andere delen van de stad gebeuren er geen rare dingen."

Wat is beslist vervelend aan De Pijp?

"Ik kan niet veel vinden. Nou, men denkt dat café Mansro een Surinaams café is, maar dit is geen Suriname! Het is een normaal café en ik zou graag willen dat er meer witte mensen komen. Ik probeer die drempel te verlagen, mensen te benaderen, want iedereen uit de buurt is welkom en kan ook hier bij elkaar komen."

Wat is uw verslaving?

"Leergierigheid, ik wil altijd meer weten. Wat er reilt en zeilt in de buurt. Ik ga ook mee als er een Buurtschouw is. Ik volg cursussen journalistiek en trainingen via de Huurdersvereniging. En ik zit in de besturen van de Oudervereniging en van een loge, een soort vrijmetse-larij."

Wat zijn uw droomwensen?

"Samen met mijn gezin een leuk buurtcafé runnen en dat wij daar dialooggesprekken kunnen leiden. Gelukkig en harmonieus met elkaar leven in De Pijp en blijven genieten van zoals het nu is."

Steven Diemel

Sociale huur of huisjesmelkerij?

Een huurprijs van 1342 euro voor een woning in de Daniël Stalpertstraat, kan dat? Voor een derde etage met een stuk zolder, samen 75 vierkante meter.

Leuk opgeknapt, maar vooral op het oog, in een gewone straat met koffieshops, parkeerproblemen en fietswrakken voor de deur. Praten we hier nog over normale huurprijzen, of zijn dit gewoon ordinaire huisjesmelkers praktijken?

Foto: Gert Meijerink

Rondt bizar is dat hier geen malafide particulier aan het werk is, maar een zich sociaal noemende woningbouwvereniging. Huurdersvereniging de Pijp is verontwaardigd en roept De Dageraad op snel een eind te maken aan dit soort praktijken.

Een aantal panden in de Daniël Stalpertstraat is in de jaren '80 door de gemeente gekocht. Deze zijn als 'kleine beurt panden' gratis door de gemeente overgedaan aan Woningbouwvereniging De Dageraad. Doel van dit plan was het opknappen van vervallen panden. Behoud inclusief herstel van de fundering. De bewoners konden blijven zitten, dan wel terugkeren. Bij nieuwe verhuur zou de huur op 85% van de maximale huur blijven, om zo de voorraad betaalbare woningen in stand te houden.

Twee jaar geleden is een begin gemaakt met de renovatie. Een aantal huurders verhuist en De Dageraad ruikt kansen. Het is niet meer de sociale instelling die zich alleen inzet voor behoud van sociale woningen.

Het pand wordt zo gerenoveerd dat de zolderverdieping samen met de derde etage één woning vormt. Groter en beter, geheel in lijn met het gemeentelijke beleid. Dat beleid voorziet in een behoefte aan grotere huurwoningen voor grote gezinnen. Maar eenmaal bezig gaat de Dageraad helemaal los. Overal waar dat kan worden punten erbij gepropt. Zo komt in de 1 meter 20 brede badkamer douche, toilet, wastafel, wasmachine en een ligbad. Dat je vanwege het schuine zolderdak het bad in en uit moet rollen is een praktisch bezwaar, en heeft geen invloed op de punten. Het aanrecht krijgt een dubbele spoelbak en overal extra kastjes. Er wordt een extra diep balkon opgehangen, waardoor de beneden burens geen zonlicht meer hebben, maar

dat wel weer extra punten oplevert. Doel van de operatie: 142 punten overschrijden, want dan wordt de huur geliberaliseerd.

Bij een maximale huur boven de € 605,- ben je als verhuurder niet meer gebonden aan de huurprijzbescherming en mag je vragen wat je wilt. De gemeente gaat in haar naïviteit ervan uit dat corporaties op die manier woningen tussen de € 600 en € 800 realiseren. Woningen dus voor de 'verplegers, agenten en docenten' die Amsterdam nodig heeft maar die geen woning kunnen vinden.

De Dageraad ziet dat anders. Zij zijn nu marktpartij en vragen dus ook een marktconforme huur. In dit geval € 1342,00 per maand, exclusief servicekosten. Door met vier thermostatische radiator knoppen een laatste puntje te scoren wordt de huur boven de liberalisatiegrens getild. Dat laatste puntje levert de Dageraad geen € 4,48 meer op, maar ruim € 742, dankzij de magische grens van 142 punten. Welke 'agent of docent' dit kan betalen weet ook de Dageraad niet.

Jammer voor de Dageraad is alleen dat ze de kneepjes van de huisjesmelkerij nog niet helemaal beheerst. De kersverse huurders investeren in een meetlint en komen tot de ontdekking dat het nieuwe balkon 148cm diep is, en niet de vereiste minimale 150cm. Ook op andere punten is de verbouwing niet helemaal uitgevoerd zoals op de bouwtekening stond. Met behulp van het Huurteam is de zaak voorgelegd aan de Huurcommissie die komt op 138 punten. Daarmee is de huurprijzbescherming van toepassing, met een maximale huurprijs van € 580 per maand. Nog altijd zeer fors voor deze woning, maar wel € 762 per maand minder dan door de verhuurder gewenst.

Tjerk Dalhuisen

De bewuste woning aan de Daniel Stalpertstraat op het moment waarop de renovatie nog in volle gang was.

Bent u een nieuwe huurder?

Nieuwe huurders doen er altijd goed aan om zo snel mogelijk een puntentelling te laten maken door het huurteam. Binnen zes maanden na aanvang van de huurovereenkomst kan de huur getoetst (en verlaagd) worden door de huurcommissie. Als uw kale huur hoger is dan € 604,- dan is deze snelle toetsing de enige mogelijkheid om hier nog iets aan te doen. Bent u een nieuwe huurder? Betaalt u een (te) hoge huur of zijn er gebreken aan uw woning? Neem dan contact op met het Huurteam de Pijp. Tel: 6645383

Inloopspreekuur op woensdagochtend van 9 tot 12 en donderdagavond van 19.30 tot 21.00 op Gerard Doustraat 133.

Een goede Raad hoeft niet duur te zijn

Eindelijk een Jongerenparlement. Met miniem verschil gaf de politiek het groene licht zodat enkele jongens en meisjes in actie kunnen komen. Dit Jongerenparlement wil graag over de schouders van de deelraad meekijken, advies geven en het liefst ook mee beslissen. Vanzelfsprekend draait het daarbij om belangen van jongeren in het stadsdeel, want - zo zegt het Jongerenparlement - wie weet er nu beter wat er onder de jeugd leeft dan de jongeren zelf.

Op initiatief van raadsleden Job van Amerongen (PvdA) en Daphna Brekvelde (Vereniging Oud Zuid) heeft het stadsdeel nu een jongerenparlement. (Foto: Hein Cordes)

Op 14 november, de dag dat men in Frankrijk een noodwet uit 1955 uit de kast haalde en een avondklok instelde om rebellerende jongeren van de straat te houden, namen tijdens de raadsvergadering van de Stadsdeelraad Oud-Zuid vier jonge Amsterdammers het woord. Ontspannen en met veel humor wilden ze de raadleden van hun ideeën overtuigen.

Asma Toufiq nam als eerste het woord. Geboren en getogen 19 jarige Amsterdamse en lid van de Mondige Meiden wil samen met andere meisjes op een meer professionele manier gaan werken aan de toekomst en zich ontwikkelen tot een groep mondige vrouwen. Anass 18 jaar en leerling van het Berlage Lyceum in de Pijp begint met te zeggen dat hij al 18 jaar lang het leven net zo goed kent als zijn eigen broekzak en daarmee voldoende kennis en capaciteiten bezit om samen met anderen een Jongerenparlement op te richten.

De derde spreker Ibrahim heeft plannen voor de 'Stichting Buurtjongeren'. Het moet een ontmoetings- en informatiepunt worden voor de hangjongeren in zijn buurt.

En de laatste spreker, de 21 jarige Redouan Lazaar, wil graag een soort Denktank oprichten. Naar zijn

mening kunnen ambtenaren en bestuurders in Oud-Zuid daar zeker hun voordeel mee doen. Ook wil hij jongeren, die dreigen te ontsporen weer op de goede weg helpen, onder meer door allerlei activiteiten te organiseren, te beginnen met huiswerk cursussen en door hen te helpen met het vinden van een baan.

Ongeveer een jaar geleden werd het plan voor een Jongerenparlement al aan het College voorgelegd, maar men vond het toen niet realistisch. PvdA-deelraadslid Job van Amerongen vond het echter wel degelijk een goed plan, ook al omdat hij voortdurend van jongeren te horen kreeg, dat er wel van alles en nog wat over hen werd beslist, maar dat zij zelf ook iets te vertellen hadden. Nu, een jaar later, is het plan opnieuw op tafel gelegd in een gezamenlijke motie van de PvdA en de Vereniging Oud Zuid. En op de raadsvergadering van 24 november is de knoop doorgehakt en het plan met een ruime meerderheid aangenomen.

Dat de Raad het plan nu steunt, heeft volgens van Amerongen weinig te maken met gebeurtenissen in het buitenland. Wel hebben de bestuurders in Oud-Zuid zich flink achter de oren gekrabbeld na de ontwikkelingen in de Diamantbuurt en goed nagedacht over hoe ze de jeugd het best konden benaderen. De raad heeft

hiermee een belangrijke stap in de goede richting gezet door naar de jeugdige initiatiefnemers te luisteren en het Jongerenparlement een kans te geven zich te bewijzen. Gezegd moet worden dat de jonge sprekers zich ook heel goed hebben gepresenteerd, want hun optreden was een combinatie van inventiviteit, bluf en humor. En bovenal van goed koopmanschap, want zij boden hun mooie plannen aan voor een uiterst redelijk prijsje. Voor 13.5000 euro krijgen we van hen een jaar lang adviezen en dat is toch heel schappelijk.

Zonder enige twijfel kan de Raad zich gelukkig prijzen met deze groep. Het zijn jongeren, die hun politiek bewustzijn willen inzetten voor leeftijdsgenoten en hen stem willen laten horen. Het Jongerenparlement wil behalve mee beslissen ook een klankbord zijn voor de wat oudere politici in de Raad en hen vertellen wat er bij de jongeren in Oud-Zuid leeft. Je mag hopen het Jongerenparlement straks flink hun mondje gaat roeren. We zullen de oren alvast spitsen.

Hein Cordes

Tijdens de voorbereiding van deze krant overleed Anass, een van de jonge insprekers, als gevolg van een tragisch ongeval (zie pagina 10).

De Prijs- winnaars

Quellijnstraat 111

Cornelis Troostplein 8/1

Eerste Jan Steenstraat 113: 2e prijs

Tolstraat 49

Frans Halsstraat 84

Smaragdplein 28: Hoofdprijs

Van Woustraat 120

Van der Helstplein 3/1

Pieter Aertsstraat 38

Willem Passtoorsstraat 18

Sarphatipark 7/1: 2e prijs

Afgelopen vrijdag 4 november werden de groenste juweeltjes van De Pijp gekozen. Stadsdeelwethouder Joep Blaas reikte de prijzen uit. In totaal zijn er 98 geveltuinen, boomspiegels en groene balkons voorgedragen. Dit zijn de elf prijswinnaars!

De Groenste Juweeltjes van De Pijp in 2005

Sinds 2001 wordt er elke twee jaar de mooiste geveltuinenprijs uitgereikt. Het initiatief van Wijkcentrum Ceintuur (Natuur- en milieuteam), Combiwel (Buurtbeheer) en het stadsdeel (Wijkcoördinatie) is bedoeld om geveltuinhouders te belonen voor hun inzet en creativiteit.

Sinds dit jaar doen ook boomtuinen en balkons mee, vandaar de naam Groene Juweeltjes: plekjes in De Pijp die bijdragen aan een prettiger leefklimaat door hun plantenrijkdom, maar vaak ook door de mensen die ze onderhouden.

Voor elke buurt in De Pijp kunnen bewoners iemand voordragen die een geveltuin of ander groen in een straat mooi weet te onderhouden.

Daarvan zijn prachtige foto's gemaakt door vrijwilligers waar een tentoonstelling van is samengesteld. Deze tentoonstelling heeft in Wijkcentrum Ceintuur, de Oranjekerk en buurtcentrum Quellijn gehangen. Bezoekers konden per buurt een stem uitbrengen. Degene die de meeste stemmen heeft gekregen is de buurtwinnaar.

Een bijzondere aantekening krijgt de combinatie van klimplanten, bakken en ander groen aan het Smaragdplein. In de Diamantbuurt werden deze keer maar liefst 26 groene juweeltjes genomineerd, maar de tuin van Mw. Karin Mulder werd bijna unaniem tot mooiste verkozen. Niet alleen een juweeltje maar zelfs een groen diamantje!

Vanaf de volgende Geveltuinendag kunnen er weer uit de meer dan 2100 geveltuinen in De Pijp juweeltjes worden genomineerd voor 2007.

De Prijswinnaars

Diamantbuurt

Winnaar met 19 stemmen:
Mw. K. Mulder
Smaragdplein 28

'In combinatie met potten en bank van de burens, een plaatje dat Zuid-Franse sferen oproept en uitnodigt om in de zon plaats te nemen op het terras.'

Frans Halsbuurt

Winnaar met 19 stemmen:
Dhr. J. de Visser
Frans Halsstraat 84,

'De bewoner heeft van zijn stoep een ontmoetingsplek gemaakt met potten en prachtig bloeiend planten en een bank. Hij zit daar regelmatig en houdt audiëntie.'

Dora Tamanabuurt

Winnaar met 20 stemmen:
Fam. S.P. Bundel
Van Woustraat 120,

'De uitbundigheid van de balkonaankleding van deze eerste verdieping laat zien dat deze bewoner eigenlijk een tuintje mist.'

Cornelis Troostbuurt

Winnaar met 21 stemmen:
Cornelis Troostplein 8-1,

'Boven zoveel liederlijkheid zoveel onschuld, wat een prachtige balans. Pardon, balkon!'

Gerard Doubuurt

Winnaar met 24 stemmen:
Te Koop
Quellijnstraat 111

'Met zo'n prachtige rozenstruik is dit pand een koopje, want u krijgt er als nieuwe eigenaar gelijk deze prijs bij.'

Burgemeester Tellegenbuurt

Winnaar met 19 stemmen:
Mw. A. Vast
Tolstraat 49

'Tegen de verdrukking in zorgt deze bewoonster er voor dat haar buurt onorthodox groen is. Een dat al jaren.'

Thérèse Schwartzebuurt

Winnaar met 13 stemmen:
A.M.G. Vervelde
Willem Passtoorsstraat 18,

'Een weelderige wilde boomtuin. Prachtig van kleur en echt een sierraad voor de buurt.'

Sarphatiparkbuurt

Winnaar met 29 stemmen:
Mw. Blom
Sarphatipark 7-1,

'Groenbeheer op eenzame hoogte qua verzorging en weelderigheid.'

Hercules Seghers Kwartier

Winnaar met 17 stemmen:
Dhr. M. de Regt
1e Jan Steenstraat 113

'Gewoon wat bakken op de stoep lijkt het. Hoezo gewoon? Echt een minituin in variatie van beplanting en hoogteverschillen.'

Van der Helstbuurt

Winnaar met 25 stemmen:
Irene van de Rol
Pieter Aertszstraat 38

'Recycling loont! Irene is blijkbaar onverslaanbaar met dit van afgedankte planten, bankjes en bakken gemaakte "illegale"plantsoen. Met eigen middelen en fantasie heeft ze een kleurrijk, gezellig hoekje gemaakt waarmee ze een grote bak van grint aan 't oog onttrekt. Voor de tweede keer winnaar.'

Bedrijven en instellingen

Winnaar met 25 stemmen:
Advocatenkantoor
Cleerdin & Hamer
Mw. T.M. Balffoort.
Van der Helstplein 3-1

'Eigenlijk een bewonersgeveltuin, want deze gevel- en boomtuin wordt onderhouden door bewoonster van de eerste etage. Deze keer scoort ze weer, maar nu vooral met de prachtige boomtuin met klimroos. Een eredivisie waard.'

Beelden van de Prijsuitreiking

Zonder pardon de speeltuin uitgezet

Dit is nou mijn buurman, meestal gekleed in zijn Afrikaanse gewaden. De ene keer vergezeld door zijn zontje, de andere keer door zijn trommels. Voor een aantal buurtbewoners is hij een bekend gezicht, vooral ook omdat hij in de buurt optreedt als percussionist. Vorig jaar zomer speelde hij nog op het Hemonyfestival, een kleurrijk straatfeest met volwassenen én kinderen. Naast hem zat zijn eigen zontje, die in navolging van zijn vader vol vuur op de trommel sloeg.

Was de hele buurt daar maar opgetrommeld, dan was het volgende niet gebeurd. Op 10 oktober lag hij in de schaduw van het herfstzonnnetje half op een bankje, met zijn voeten nog op de grond, een beetje uit te rusten. Terwijl zijn zontje met een leeftijdsgenootje in de zandbak speelde, werd de idylle in het speeltuintje van het Sarphatipark plotseling verstoord.

Een buurtbewoner met zicht op het park had een rare man slapend op een bankje gesignaleerd, en met het signalement van de alerte buurtbewoner ging de politie op pad. Ze vonden mijn buurman op het bankje. Met zijn niet passende kleren en ongekamde rastahaar voldeed hij aan het signalement. De politie sprak hem nogal bruut aan op de overlast die hij volgens hem bezorgde, hij moest de speeltuin uit. Volledig verrast door de situatie belandde buurman in een discussie over het bestaan van een nieuwe regel dat mensen in het park niet op bankjes mogen liggen en over de daarbij behorende boete. De legitiemeplicht kwam ook aan de orde. "Ik ben hier met mijn zontje" zei mijn buurman nog. "De politieman geloofde het niet. Hij had ook geen oor voor de protesten van omstanders, hij was onwrikbaar in zijn besluit. Het tweetal moest weg. Het tafereel eindigde met een zachte duw van de politieman, waarmee vader en zoon de speeltuin uit werden gezet. Met daarbij nog de medede-

ling dat hij die dag niet meer in de speeltuin mocht komen.

Dit hele verhaal ging vooraf aan het moment dat ik buurman heftig gebarend en geëmotioneerd met zijn kind op straat zag staan. Hij stond luid te praten tegen mijn bovenbuurvrouw die het verhaal, staande op het balkon van de derde verdieping, in zich op nam. Ondertussen begreep het zontje van mijn burenen niet waarom hij niet meer in de speeltuin mocht spelen, hij was door dit ingrijpen van de buurtpolitie in verwarring gebracht.

Het voorval had niet alleen het gezin, maar ook mij als buurman diep geraakt. Via mijn buurvrouw heb ik later vernomen dat de politie de vriendin van mijn buurman heeft gebeld en haar meerdere malen excuses heeft aangeboden voor de manier waarop ze haar vriend en zontje hebben behandeld. Mijn burenen nemen er geen genoegen mee en hebben zich gewend tot de Commissie voor Politieklachten. De politie heeft mijn buurvrouw laten weten zelf ook niet tevreden te zijn over hun optreden. Ik heb van haar gehoord dat ze plannen maken om dit soort situaties in de toekomst niet alleen in deze buurt, maar in de hele stad te voorkomen. Ik ben als buurman én als buurtbewoner heel benieuwd naar die plannen. Wordt vervolgd!

Maarten Wesselink

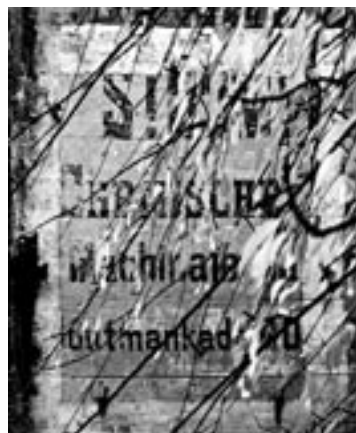
Boven: in overtreding: Vader rust uit op een bankje in zijn buurt. Onder: in vervoering: Vader treedt op in dezelfde buurt.

Ook in De Pijp Aandoenlijk ouderwetse gevelreclames

**Al jaar-en-dag wordt er be-
toogd dat schreeuwerige ge-
velreclames weg moeten. De
Bond Heemschut was daar het
eerste mee: al omstreeks 1915
wekten vooral de reclames
op de Damrak-kant van de
Warmoesstraat hun irritatie
op. Dat waren toen nog al-
lemaal ambachtelijk geschild-
erde teksten want neon's
kwamen pas op omstreeks
1920 en lichtbakken met de
komst van TL en goedkoop
doorzichtig kunststof om-
streeks 1965.**

De Werkgroep Historische Gevelreclames Amsterdam e.o. (WHGA) richt zich juist op behoud (en soms restauratie) van de oude ambachtelijk

Restanten ouderwetse gevelreclame op pand aan de Albert Cuypstraat.

geschilderde teksten die heel bescheiden in het straatbeeld bijna niet meer opvallen. En ook tegeltableau's en vroege neon's kunnen op onze aandacht rekenen. Eigenlijk gaat de WHGA verder waar de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Gevelstenen ophoudt.

In Amsterdam waren ooit mis-
schien wel duizenden van dit soort

reclames te vinden. Meestal om simpel aan te duiden dat er daar een "Aardappelhal", "Schoen en laarzenmakerij", "Billardfabriek" of "Bakkerij" was, een "Bergplaats voor Inboedels" of dat Albert Heijn deed in "Koloniale waren". Gewone, vaak witte, letters op de bakstenen. Soms een beetje sierlijk, soms met een schaduwrandje, soms op een gekleurd

muurvlak. Verbazingwekkende teksten en alledaagse, en heel zelden met een kleurrijke afbeelding zoals een verhuishwagen.

Veel onbeschadigde zijn er niet meer over. De oudste nu nog bekende in de Binnenstad dateert uit 1893 volgens "Ons Amsterdam" (2001, pp. 220-221 & 351). De meeste zijn uit de periode 1850-1950. De 50 jaar geleden gebruikte verf was op oliebasis en zit soms diep in de poriën van de baksteen. Maar als ondanks verwerking de tekst nog juist leesbaar is worden helaas de restjes definitief weggestraald door gevelreiniging die de oppervlakte van de steen beschadigt, zoals onder meer op Hobbemakade 63 en Van Ostadestraat 55. Dus van de vele die de WHGA kende in Stadsdeel Oud Zuid en De Pijp zijn het vaak maar enkele resterende letters die aanduiden dat er vroeger een winkelier zijn waren aan de man bracht.

Toch blijkt het mogelijk om van een restant weer een complete tekst te reconstrueren. Vaak bij strijklicht, of als het wat vochtig weer is, kunnen we met behulp van een foto uit het archief alles weer terugvinden. Dat

is werk voor enthousiastelingen! Uiteindelijk, als er een vriendelijke eigenaar en een subsidie gevonden zijn, kan WHGA een gespecialiseerde restauratieschilder aan het werk zetten om de muurschildering uit te tekenen en te herstellen.

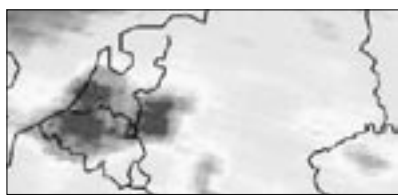
Nu werkt de WHGA voornamelijk in Oud-West maar in Stadsdeel OudZuid is ook "werk aan de winkel". Als u eigenaar / bewoner bent en op uw pand zit zo'n aandoenlijke ouderwetse reclame helpen we u graag bij verantwoord herstel. Een aantal buurtbewoners ging u voor. U zult zien dat een (antieke) muurschildering positieve reacties kan losmaken!

Marc Stegeman

Informatie: WHGA p/a Marc Stegeman
tel. 6827423 mr.m.stegeman@hetnet.nl

De WHGA beheert de website
www.gevelreclames.nl
Andere websites:
www.heemschut.nl/amsterdam/
www.amsterdamsegevelstenen.nl
www.leoreniers.nl

Wat kun je zelf doen voor een schonere lucht?

Het platform milieu in Amsterdam Oud zuid organiseert 15 december a.s. een thema-avond over luchtkwaliteit. De vraag wat je als burger zelf kunt doen voor een schonere lucht staat centraal.

Eerst laten verschillende deskundigen hun licht schijnen over het probleem. In het tweede gedeelte wordt groepsgewijs gezocht naar oplossingen dicht bij huis. Wat opvalt, is dat de discussie (bijna) steeds gaat over de vraag of de overheid genoeg doet om de kwaliteit van de lucht te verbeteren. Of de plannen goed en haalbaar zijn, of er genoeg rekening wordt gehouden met de verschillende belangengroepen etc. De vraag of je als burger zelf iets kan doen ten gunste van de luchtkwaliteit wordt verrassend weinig gesteld. Minder gebruik maken van de auto, ja zover komen de meeste mensen nog wel, maar zijn er niet meer tips, trucs of ideeën?

Plaats: Het 'Woestduincentrum', in de Woestduinstraat 18 (nabij de Jacobuskapel). Aanvang: 19.30 uur. Inloop vanaf 19.00 uur. De avond eindigt om 22.00 uur. Er kan worden nagepraat tot 22.30 uur.

Jurgen Boonen

Deze winter nieuw

Wanneer mag ik die roos snoeien? En moet dat echt helemaal kort? Die uitgegroeide lavendel, kan ik die weer goed krijgen? Elke woensdagmiddag kunt u met snoei- en groenvragen terecht bij Toos Kossen, groenvrijwilliger van het eerste uur en al jarenlang hovenier. Bovendien is de 'bibliotheek' van het Groen Gemaal voorzien van allerlei naslagwerken en gespecialiseerde literatuur. En nog tegen kostprijs te verkrijgen: de laatste Ekobollen van Hoeve Vertrouwen.

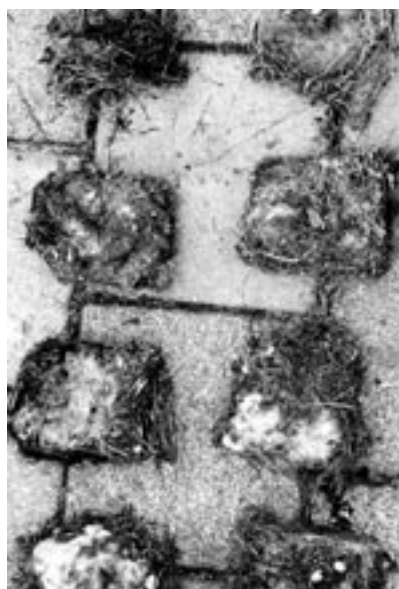
Ook een geveltuin in april?

Altijd al een geveltuin willen hebben? Vraag er een aan via het wijkcentrum voor maart 2006 en uiterlijk eind april wordt hij aangelegd. Op het wijkcentrum Ceintuur ligt een aanvraagformulier waarop u aangeeft waar u de tuin wilt hebben. En op zondag 23 april tijdens de 13e Toffe Tuinendag ligt er dan tuinaarde voor u klaar en kunt u plantjes ruilen en kopen. Meer daarover in de Natuur- en milieuspecial die in februari verschijnt.

Redactieleden gezocht voor de Natuur- en milieuspecial

Elk voorjaar verschijnt er een magazine over alle natuur- en milieuvacaties in Amsterdam Oud Zuid. Vrijwilligers leveren er teksten voor aan. Anderen maken foto's of zelfs een kruiswoordpuzzel rondom het thema. Soms moeten die teksten een beetje aangepast worden in lengte of spelling. Soms hebben we een aanvullend stukje tekst nodig. En altijd is er behoefte aan enthousiaste mensen, die mee willen helpen om het magazine te maken.

Bel met Lilian 400 45 03 alle middagen behalve vrijdag.

Goed bezette nestkastjes in Sarphatipark

De afgelopen twee jaar hebben de vrijwilligers van het Sarphatipark 22 nestkastjes gebouwd en opgehangen. De zeven pimpelmezen-, acht koolmezen-, vier boomkruipers- en twee balkonkastjes werden genummerd en bezoekers van het park werden opgeroepen broedgevallen te melden.

Begin november hebben we de kastjes gecontroleerd en schoongemaakt en de resultaten zijn bemoedigend. Tien nestkastjes waren bebroed, de meeste door kool- en pimpelmezen. In één kastje was het niet goed afgelopen: er lagen zeven dode koolmeesjes in van een week of twee oud. Er waren veel tekenen van huisvlijt: een half nest opgebouwd uit rode wol, veel watten, zaadpluizen, hondenharen en prachtige bedjes van mos. De speciaal voor de Grote bonte specht hoog opgehangen grote kast werd in het vroege voorjaar druk bezocht door een paartje Halsbandparkieten. Of daar ook jongen uit zijn gekomen weten we niet.

Deze winter maken we er een paar vleermuisenkasten bij en gaan we met wat kinderen kastjes maken voor de Natuurtuin Cinéto.

Meedoen? Meld je aan bij het Natuur- en milieuteam, tel. 400 4503 of 676 4800 (vragen naar Thea Dammen).

Cursus (On)kruid trekt veel beginners

De nieuwe cursus (on)kruid voor beginners die het Natuur- en milieuteam onlangs organiseerde trok onverwacht veel belangstellenden. Niet alleen kwamen er op de twee avonden en op de excursies op de zaterdagen daarop in totaal bijna vijftig mensen af, ook AT5 maakte er een item over voor de rubriek Kort Amsterdams.

Uit de reacties van de bezoekers blijkt dat veel mensen vol enthousiasme met tuinieren bezig zijn, maar vaak niet weten wat ze met al dat groen aan moeten. Ook bewoners die meedoen met het beheer in het Sarphatipark en de Natuurtuin Cinéto wilden graag wat meer te weten komen over wat ze moeten weghalen of laten staan.

Omdat het onmogelijk is in een

paar uurtjes te leren hoe je al die plantjes op naam moet brengen zijn we begonnen met de meest voorkomende onkruiden en werd een overzicht gegeven van de plantenfamilies. Wat zeggen planten over hun omgeving? Welke planten kun je waar neerzetten? Hoe maak je een plan voor een aantal jaren? Hoe gebruik je planten om schimmel en luist te bestrijden?

Ondanks het feit dat veel onkruiden al uitgebloeid waren tijdens de excursies viel er toch nog heel wat genieten. Op de ingezaaide dijk tussen de RAI en de Amstel vonden we nog bloeiend zeepkruid, beemdooievaarsbek, boerenwormkruid en enorme teunisbloemen. We hadden geluk, want een week later bleek de dijk helemaal platgemaaid en was er geen onkruidje meer te bekennen. In het voorjaar wordt de cursus uitgebreid en herhaald.

Thea Dammen

Boven: Hoe duur mag duurzaam zijn? Het Platform Milieu Oud Zuid organiseerde een druk bezochte avond over duurzaamheid in het kader van de komende raadsverkiezingen. Er werd onder meer gekwartet met een speciaal voor die gelegenheid door bewoners gemaakt duurzaamheidskwartet. Roel van Duijn (midden) luistert aandachtig.

Onder: Snoeien om te groeien. Dit najaar was het weer tijd voor een snoei-cursus. Op drie plekken in Oud Zuid werd dit gegeven. In De Pijp op zaterdagmorgen 12 november op Wijkcentrum Ceintuur aan de Gerard Doustraat. onder deskundige toezicht van Hovenier Gerard Schuitemaker. Met als toetje een kniptochtje door het Sarphatipark. Volgend voorjaar - in maart - is er weer de gelegenheid om de eerste stappen op snoeigebied te zetten.

Tulpen uit Istanbul

De geveltuinman

“Dus tulpen komen helemaal niet uit Nederland” vroeg het zontje van de burens die met zijn mountainbike op de stoep stond. Hij was verbaasd toen ik zei dat tulpen oorspronkelijk uit Turkije komen. “En dan komt Sinterklaas zeker ook uit Turkije?”. Dat klopt, die komt ook uit Turkije. De jongen stond met een verbaasde blik te kijken terwijl ik verder ging met het poten van de bollen in mijn geveltuin. Hij wilde me niet geloven. Ik vertelde hem dat de tulp pas in de 17^e eeuw in Nederland zijn intrede deed en toen de harten van de Nederlanders snel veroverde.

“Moeten ze nu al in de grond, waarom niet later?” vroeg hij. “Nu is de grond nog zacht, in een bevroren grond is het moeilijk graven” antwoordde ik. Maar terwijl ik aan het graven was merkte ik dat de grond van mijn geveltuin helemaal niet zacht was. Het kostte me moeite om tussen de wortels van de struiken een plekje te vinden om de bollen te poten. “Gaan die bollen dan ieder jaar weer bloeien?” vroeg hij. “Jawel, daarom laat ik de krokussen en narcissen in de grond zitten. De uitgebloeide tulpen moet je er wel uit graven als ze uitgebloeid zijn, in het najaar zet je ze dan weer terug. Dat doe ik omdat ze volgens mijn vader de grond vervuilen met bacteriën en je weet, vaders hebben meestal gelijk” Hij fronste zijn wenkbrauwen en zei even niets. “Maar Sinterklaas komt toch uit Spanje?” vroeg hij opeens. “Ja, daar was hij bisschop, maar hij is geboren in Turkije en daarom krijgt je moeder dit jaar van Sinterklaas tulpen uit Istanbul” zei ik. “Daar zal ze dan blij mee zijn” riep hij! Daar kon hij wel eens gelijk in hebben, want wie wordt er nu niet blij van tulpen.

Buurt raakt een van haar getalenteerde kinderen kwijt

Anass Abou Allal kwam dinsdag 29 november om het leven bij een auto-ongeluk in Slotervaart. Familieleden, vrienden, buurtbewoners, vertegenwoordigers van Stadsdeelraad Oud Zuid en klasgenoten van het Berlage Lyceum namen vrijdag afscheid in de Arrahmane-moskee in de Willibrodersstraat.

De 18-jarige Anass Abou Allal uit de Lizzy Ansinghbuurt verongelukte toen hij zonder rijbewijs achter het stuur van een gestolen auto op de vlucht ging voor de politie en tegen een boom reed. De vier inzittenden tussen de 15 en 18 jaar raakten gewond. In het ziekenhuis overleed Anass dinsdagnacht aan zijn verwondingen.

Naar aanleiding van dit ongeluk berichtten de media uitsluitend over Anass als 'autodief'. Deze typering heeft familie en vrienden van Anass diep gekwetst. Want het eenzijdige beeld dat de media heeft geschetst, komt niet overeen met wie Anass was, namelijk: een jongen op zoek naar zijn plek in de wereld en de laatste tijd buitengewoon maatschappelijk betrokken.

Anass, een puberende 18-jarige Havo-scholier, een talentvolle jongen, die opgroeit tussen twee culturen met conflicterende waar-

desystemen. Thuis, de regels van de goede moslims, en op straat, de vrienden, waar je méé moet doen en stoer moet zijn om erbij te horen.

Eind 2004 komt Anass bij het project South Watch. Samen met andere jongeren houdt hij toezicht, onder andere in de Diamantbuurt. Stage lopen, maar ook iets positiefs doen voor de buurt, wil hij. In de periode erna engageert hij zich bij buurtactiviteiten en zet zich vooral in voor de jongeren in de buurt. Voorafgaand aan het Moppentappers festival volgt hij een mediatraining en tijdens het festival voor de zomervakantie interviewt hij buurtbewoners op het Tabitha-en-Smaragdplein. Aan sommige activiteiten kan hij niet deelnemen, omdat hij moet werken. Soms heeft hij een cateringbaantje in de RAI en de laatste tijd werkt hij s'nachts als bewaker tijdens de filmopnames voor 'Nachtrit'.

Op 8 november is hij een van

de insprekers die de commissie Welzijn van Stadsdeel Oud Zuid probeert te overtuigen van de noodzaak om meer te luisteren naar de jongeren zelf. 'Er wordt altijd 'over' de jongeren gepraat zowel in de media als ook in de politiek', zegt Anass. 'Politici nemen besluiten en maken beleid ten aanzien van jongeren, maar iedereen doet dat zonder dat er een jongere gevraagd is wat hij ervan vindt'. Voor 2 november helpt Anass mee met de organisatie van de Themafitart bijeenkomst 'Bezinning in solidariteit' in de Oranjekerk. Op de dag zelf dekt hij de tafels en serveert het eten.

12 november treedt Anass op als presentator tijdens de dialoogbijeenkomst 'Een jaar na Theo van Gogh, is er wat veranderd in Amsterdam', in Galerie Amsterdam waaraan zo'n 90 buurtbewoners aan deelnemen. Op 24 november neemt de Stadsdeelraad de motie aan, ingediend door de PvdA en

ZOV, waarin wordt gepleit voor het jongeren parlement.

Dinsdag 29 november, 8.00 uur: Anass gaat voor het theorie-examen voor zijn rijbewijs naar Sloterdijk. Hij staat op de reservelijst, hij krijgt te horen: 'het gaat vandaag niet door'. Tot 16.00 zit hij op school.

17.00 uur: Anass komt naar het Wijkcentrum in de Gerard Doustraat. 'Was vandaag niet de volgende vergadering voor het jongerenparlement?', vraagt hij. 'Nee, pas aanstaande vrijdag om zes uur, sorry ik ben nu druk.'

17.30 uur: Anass wil bij het Buurtmuseum in de Van Woustraat binnen. 'Sorry, Anass vandaag alleen voor meiden'. 'Maar vorige week mocht ik wel.' 'Nee, vandaag mag het echt niet, anders mogen de meiden van hun moeders niet meer komen!' krijgt hij daar te horen.

19.00 uur: Anass heeft een auto geleend en wordt nog gezien in de

buurt, wachtend op de andere jongens.

19.45 uur: De politie ziet een groep jongens tussen de 15 en 18 jaar een auto aanduwen, draait om, rijdt er achter aan en controleert het kenteken. De auto blijkt, volgens het persbericht van de politie gestolen, en wordt achtervolgd. Een korte achtervolging - een hoge prijs.

Anass, zijn veelbelovende leven was net begonnen. Achteraf denk ik, zou hij er de pest in hebben gehad, omdat niemand zag wat hij in zijn mars had. Laten wij, de maatschappij, de Marokkaanse kinderen vallen of moet ik erin berusten: de mens wikt en god beschikt? Ik weiger te geloven dat dit het enige is wat onze wereld aan onze kinderen te bieden heeft.

Gaby Steindl

Anass, actief op het moppentappersfestival op het Smaragdplein (links) en het Suikerfeest in Galerie Amsterdam.

Onderstaande toespraak werd door Anass Abou Allal gehouden op 8 november 2005 bij een inspraakvergadering van het Stadsdeel Oud-Zuid. In zijn toespraak pleitte Anass voor de oprichting van een jongerenparlement. Op 24 november nam de Stadsdeelraad een motie aan, waarin werd besloten tot de oprichting van het jongerenparlement. Anass zou daarin een centrale

rol spelen. Op 29 november kwam Anass bij een auto-ongeluk om het leven.

“Goedenavond dames en heren, Mijn naam is anass. Ik ben een examen-havo leerling. Aan het berlage lyceum in De Pijp. Ik ben er ook geboren en getogen. Ik woon dus

18 jaar in De Pijp. Voor sommigen best lang, voor anderen ben ik een groentje. Desalniettemin zullen we het eens zijn als ik zeg dat iemand als deskundig gezien mag worden als die 18 jaar in een vak zit. No matter what. Wonen is ook een vak. En ik, ik ben De Pijp zat. Jaaaa, zat! Waarom? Niet zomaar daarom. Nee. Afgezien van deze ge-

legenheid, heb ik als jongere geen stem. In alle beleidsplannen die ons jongeren aangaan, hebben wij geen inspraak. Wanneer het gaat over jeugd- en veiligheidsplannen, willen wij inspraak. Is het niet zo dat wij die jeugd zijn? Is het niet zo dat ook wij recht hebben op veiligheid? Vaak zijn wij het niet eens met de maatregelen die er getroffen

worden. Er wordt te veel voor me bepaald. Er wordt te veel over me gepraat. Durf een revolutionaire stap te zetten. Laat de jongeren zelf praten. Laat ze meebeslissen. Geef jongeren de gelegenheid om aan democratie mee te kunnen doen. Help mee aan het jongeren-parlement, maak het mogelijk.

Dank u”

Je ziel terug bij Allah. Vrede, liefde, rust.

Anass, woorden schieten tekort. Je actieve aanwezigheid in deze samenleving en je bijdrage was groot. We zullen je missen. Vol verdriet en zéér zeker verslagen. O zo jong, moge je ziel in vrede rusten. Alah Hafiz. Jeane en Grace Doelare.

Angel

De hemel heeft er een engel bij. Miss U. Maroline V.

Anass, rust in vrede.

We zullen je nooit vergeten. Je was echt een goeie jongen. R.I.P. xxx-jes Saïda.

Lieve Anass,

Jij was als een broer voor mij en daarnaast mijn beste vriend. Ik heb jou mijn geheimen gedeeld en die zijn nog steeds bij jou. Ik, Halima Elhaddar hou van jou.

Anass,

Je blijft altijd in mijn hart. Rust in vrede. HVJ, x Aouatif

Veel te kort

is je leven beëindigd Anass, maar je hebt een onvergetelijke indruk achtergelaten zowel in tekst als in beeld. Je liet je stem altijd horen. Je bent mijn jonge held van de buurt. God bless, we zullen je missen. Van Karen Mulder,voor Anass.

Anass for ever.

Dear Anass, life goes on after goodbye. But you shall never go away from our hearts, you were just a little candle lighting the others.... You wre so young to die, you wre our hope, our shining sun, you wre just a wonderful boy that brings happiness to us, to our family. On this bad event I bring my condolences to the whole family. Abou Allal. You are forever in my heart little brother. Hamid.

Van de hele South Watch:

Ga in vrede en rust zacht. Dennis.
We zijn je niet vergeten Anass. Karim
Ik wens je ouders rust en sterkte, Jaonathan.
Rust in vrede, Hervé.

Anass, Allah ...

Irahmak birhamatika rahimien Zusters en broeders, zoek toevlucht bij Allah. Masasalama, Zineb A.A. (zus Anass)

Moge Allah

s.w.t. jou met nog meer liefde ontvangen, dan alle liefde die wij tezamen op deze wereld voor jou hebben. Annas Allahie Rahmak. Leila.

Anass, Jij was en blijft 'de man'!

We gaan door met je iedeeën te realiseren. Je bent erbij, want je bent voor altijd in ons hart. Pepper en Inge.

Anass,

Ik kende je niet zo goed maar hoe ik je kende was je een schat van een gozer, een toppe, zal je missen. Anass, rust in vrede jongen. Afz. Samira H.V.J.

Ina, lilahi wain ilehi rajisoen!

Het leven is een zwaar gevecht, de keuze tussen goed en slecht.. 'Allah' helpt ons bij deze zware reis, die ons isha-allah zal leiden naar het Paradijs. Allah irhmak. R.I.P. Anass ik zal je nooit vergeten, Aisma Toufiq.

Anass,

Jou leven was net begonnen. Heeft deze wereld haar kinderen dan niets te bieden.

Rust in vrede Anass,

Jouw dood heeft heel veel mensen geraakt. Ik hoop dat Allah jou een goede plek in de hemel zal geven. Ik zal je nooit vergeten. Soundous.

Ter herinnering aan Anass,

Anass een bijzonder mens. We danken je voor de mooie momenten, die we samen mochten meemaken. We danken je voor je scherpe discussies. We danken je voor je humor. We danken je voor je betrokkenheid. We danken je voor je vernieuwende inzicht. We danken je voor je inzet bij South Watch. En je teamgeest.

Anass we vergeten je niet! Namens South Watch, alle medewerkers, Bart Bulthuis.

Dag beste Anass,

Ik zou graag willen dat je terugkwam. Maar je bent nu van me weggevlogen. Gevlogen als een engel, die naar god ging. God heeft je nodig daar boven om te helpen om je droom te laten uitkomen. Redouan Lazaar.

Terugblik **Bezinning in Solidariteit!**

Een aantal buurtbewoners wierp enige tijd geleden het idee op een bijeenkomst te organiseren voor medebuurtbewoners. "We leven in een stressvolle maatschappij. Iedereen is altijd zo gehaast. Tijd voor een babbeltje met je burens zit er vaak niet in en bij elkaar eten al helemaal niet, dat is jammer", aldus een buurtbewoonster.

Op dinsdag 1 november vond de bijeenkomst plaats in de Oranjekerk. Het werd een iftar-bijeenkomst. Iftar betekent letterlijk: ontbijt. Gedurende de ramadan, de Islamitische vastenmaand, wordt van zonsopgang tot zonsondergang niet gegeten en gedronken. Het vasten wordt verbroken op het moment dat de zon onder gaat. De eerste maaltijd is dus als het ware het ontbijt (iftar).

Met meer dan 150 bezoekers, multicultureel en -religieus, jong en oud, man en vrouw, kunnen we met trots zeggen dat het een zeer geslaagde avond was. Onder het genot van de heerlijke harira (Marokkaanse soep), dadels en nog meer lekkere hapjes, werd er druk gekletst en gediscussieerd over allerlei zaken.

Na het eten luisterden de bezoekers aandachtig naar de lezing van Ahmed Marcouch over de essentie van de ramadan. Daarnaast werd een aantal maatschappelijke vraagstukken plenair ter discussie gesteld.

Tijdens de ramadan staat solidariteit met zwakkeren extra centraal. Het geldt dat tijdens de bijeenkomst voor de slachtoffers in Pakistan opgehaald werd, is daar zeker een teken van.

Dat een iftar-bijeenkomst volgend jaar voor herhaling vatbaar is, daar bestaat geen twijfel over.

Hakima Aouragh

Fotografie: Ferry de Wit
Onderste twee foto's: Gert Meijerink

Wereld in de Buurt: Laat je verrassen!

De allerliefste verhalen, de mooiste verzen, de grappigste liedjes en meer... Buurtbewoners, maar ook mensen die werken in De Pijp hebben het diepste van hun ziel toevertrouwd aan de camera. Met 'De Liefde' als hoofdthema en een gedicht als uitgangspunt heeft ieder op zijn eigen manier, in zijn eigen taal zijn hart uitgestort. Fotografie Maarten Wesselink

Misschien ben je ze wel tegengekomen, Ariëlle, Arjen en Martijn. Dan hebben ze je zeker ook gevraagd om een liefdesgedicht voor

te dragen. Of er één te vertalen in je 'eigen' taal. Deze drie bewoners uit De Pijp zijn de laatste maanden op zoek geweest naar gedichten. Maar eigenlijk meer naar de mens achter

de gedichten. Samen zijn ze het project 'Wereld in de buurt' gestart met als doel te laten zien hoe kleurrijk De Pijp is. Alle gefilmde gedichten zijn uitgezet in winkels verspreid door De Pijp. Daar zijn monitoren geplaatst die steeds maar enkele filmpjes vertonen. Dus wil je alles zien, dan zul je de route door de wijk moeten volgen. En dat heb ik me geen twee keer laten zeggen. Gewapend met een routekaart en een camera heb ik samen met collega Maarten de hele route gevolgd. We waren ontzettend benieuwd naar deze gedichten en verschrikkelijk nieuwsgierig naar de mensen die dit aangedurfd hebben. Het lijkt me namelijk niet niks om voor de camera iets persoonlijks te vertellen dat de hele buurt te zien krijgt.

Vol goede zin gingen we op pad. Beginnend bij het hoofdkwartier van 'Wereld in de buurt' en eindigend midden op de Albert Cuijp, zijn we de meest fantastische winkeltjes gepasseerd. Niet alleen de diversiteit aan gedichten en vertellers valt mij op, maar ook de uitgekozen locaties geven een extra dimensie aan de route die heel goed past bij dit project. Van de plaatselijke coffeeshop tot de Islamitische slagerij. Van de Chinese toko tot de wasserette op de hoek. Soms ook winkels waar ik vaak genoeg langs loop zonder naar

binnen te gaan. Maar nu kon ik zo naar binnen stappen en zeggen dat ik naar de gedichten kwam luisteren. Al kijkend en luisterend liet ik dan de sfeer van de winkels op me in werken, de ene keer staand tussen de auto-onderdelen en de andere keer zittend tussen de kinderschoenen. Iedere winkel heeft weer andere eye catchers, exotische olielampjes, blokjes kaas, stapels kopieerpapier, noem maar op. Iedere keer een klein stukje van een andere wereld. Net zoals de gedichten die daar vertoond worden.

Ik werd aangenaam verrast door de onschuld en het plezier waarmee mensen 'on screen' hun verhaal hebben gedaan. Favoriete poëzie, maar ook eigen liedjes en gedichtjes. Door jong en oud, man en vrouw, van Nederlandse afkomst of juist helemaal niet. Erg prettig om naar te kijken en luisteren. Met een schriftelijke vertaling in meerdere talen was er ook voor anderstaligen geen belemmering om de gedichten te begrijpen. Wel zo prettig voor mij, want mijn Russisch, Indonesisch, Spaans en Arabisch zijn een beetje stoffig. Wat mij het meest heeft geraakt is het besef dat achter alle gedichten die ik heb gehoord, echte mensen schuilgaan met de meest uiteenlopende verhalen. Net zoals bij mijn eigen favoriet het ont-

zettend schattige 'Slaaplied voor Arend'. Geschreven door de verteller zelf, een vader die zichzelf begeleidt op de gitaar en zijn vierjarige zoon in slaap zingt. Dagelijkse taferelen die zich afspelen bij mensen die dichterbij zijn dan je denkt. Ik zal voortaan wel om me heen kijken als ik door de buurt wandel. Misschien herken ik nog wel iemand die ik op 'tv' heb gezien!

Sharita Bhikharie

Verhalen van Pijpbewoners op schermen in buurtwinkels: durf, onschuld en plezier

Presentator van de avond: Anass Abu Allal.

Fotografie: Gert Meijerink en Peter Lange

'Neem de volgende keer een buurman of buurvrouw mee', luidde één van de conclusies van een groep buurtbewoners – waaronder plaatselijke politici – die afgelopen 12 november het Suikerfeest vierden met een maaltijd en rondetafel gesprek volgens de Socratische methode (afgeleid van de Griek Socrates, die al voor Christus vragenstellend en discussiërend door Athene trok). Er waren zo'n tien groepen verzameld van gemiddeld zes mensen per tafel, die met elkaar praatten over hun ervaringen sinds de moord op Theo van Gogh: Wat is er veranderd? Een andere conclusie luidde dat een lekkere maaltijd bijdraagt tot een dialoog.

Neem de burenen mee

Het kon niet op. Schalen vol met lekker eten van kruidige soep, cous cous tot en met gebraden kippenpootjes, saté, pannenkoekjes en fruit stonden klaar voor de buurtbewoners in Galerie Amsterdam in de Lutmastraat op zaterdagavond 12 november om gezamenlijk het suikerfeest te vieren en met elkaar te praten. Zo'n tachtig volwassenen en kinderen deden er aan mee, onder wie politici en welzijnswerkers van de verschillende buurtcentra in De Pijp. Aan de tafels waren flarden opmerkingen te horen als: 'De mensen kijken anders naar mij', 'de sfeer is agressief', 'er is meer discriminatie', 'iedereen vecht alleen maar voor zichzelf', maar aan de gemoedelijke sfeer die avond was daar weinig van te merken.

Een bonte mengeling Amsterdammers van verschillende nationaliteiten, hoorde elkaar aan over de ervaringen van het afgelopen jaar. De gesprekken gaan in het begin al gauw over de bekende clichés, zoals de negatieve berichtgeving in 'de' media en het kweken van vooroordelen ('een man met een baard en

jilabba wordt gezien als terrorist'; 'in het nieuws wordt bij een incident wel meteen de Marokkaan genoemd, terwijl de Nederlander niet apart vermeld wordt'). Maar als het gaat over een ander cliché zoals de verharding in de maatschappij, komen er verhalen uit eigen ervaringen los, zoals dat de politie agressiever optreedt en dat de sociale dienst met 'akelige' controles werkt, die volgens één van de woordvoerders doen denken aan geschiedenis van de crisistijd in de jaren '30, toen er bij steuntrekkers wel gecontroleerd werd hoeveel paar schoenen er in de kast stonden. Nu deed het verhaal de ronde, dat er bij iemand thuis de koelkast werd gecheckt op dure etenswaren!

Verschrikkelijk geschrokken

Hoewel uit de gesprekken duidelijk werd dat je je sinds november 2004 als individu meer moet verantwoorden en er anders naar je gekeken wordt, is toch een positieve ervaring in het afgelopen jaar is dat er meer contact is tussen bewoners. Daar is deze tweede 'beste burenen' bijeenkomst een goed voorbeeld van. Ondanks de verschillen wordt er

meer met elkaar gepraat. Bovendien wordt de Islam beter bestudeerd, ook door niet-gelovigen. Dat de plaatselijke politici hier aan de basis actief aan de gesprekken deelnemen is een gunstig teken.

Aan de tafels voerden sommigen het hoogste woord en kwamen anderen minder aan hun trekken, bijvoorbeeld omdat ze minder geoefend zijn in de taal, niet meer in de buurt wonen en een hele andere nationaliteit hebben. Zo iemand is de Russin Elena, die geen deel nam aan het gesprek. Zij heeft enkele jaren in De Pijp met haar Nederlandse man gewoond en komt er nog dagelijks, maar woont nu alleen in Oost. Ze hoorde over deze avond omdat ze toevallig langsfietste in de Lutmastraat en gevraagd werd om binnen te komen.

Ze vertelt, dat ze op de ochtend van 2e november 2004 opgeschrikt werd, omdat ze meende kogels te horen. Ze is 'zo verschrikkelijk geschrokken' van de moord, dat haar haren er eerder grijs van zijn geworden, beweert ze. Waar zij vandaan komt werd geweldloosheid gepropageerd: Ze is honderd kilo-

meter van Moskou in de jaren '60 en '70 opgegroeid in een kolchoze, een commune van boeren (nog onder het communisme). Zij begrijpt niet hoe het in deze stad zover heeft kunnen komen. De avond is minder aan haar besteedt wat betreft de dialoog: de woorden zijn moeilijk te volgen en zo snel kan ze zich zelf niet uitdrukken.

Zodra alle woorden zijn uitgesproken, komt er weer eten in de monden en daarna wordt er gedanst op de muziek van DJ Achmed. Voor het raam van Galerie Amsterdam staat een jongere naar het tafereel te kijken. Moet hij niet mee dansen? 'Dit is niet voor mij', zegt hij. Maar dan wordt hij toch door iemand die hij kent mee naar binnen getrokken.

Binnen was het licht en warm, buiten is het koud en donker. De mensen lopen anoniem langs elkaar heen. Niemand lijkt elkaar te kennen in de stad. Nog maar weinigen zijn op de hoogte van deze speciale buurtbijeenkomsten. Daarom, beste burenen: Volgende keer meekomen!

Sandra van Beek